

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XI. Gratiam fidejussoris ne obliviscaris: dedit enim pro te animam suam.
Eccl. 29. v. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Gratiam fidejussoris ne obliuiscaris: dedit enim pro te animam
Eccl. 29. v. 20.

1. **C**onsidera hunc amantissimum Fidejussorem, de quo hoc loco fit mentio, communi deuotissimorum & doctissimorum interpretum consensu, alium non esse quam JESUM Christum Dominum tuum. Si ipse non foret, quid modò te feret? æternum perires. Ipse, cum cerneret te non esse solvendis debitis, quæ apud DEUM contraxisti, in rigore Justitiæ, ultro illa in se recepit, & satisfacere decrevit tam liberali demissionis, sudoris, sanguinis impendio, uti jam nôsti. Unde si vel tantillum in corde retineas humanitatis sensum, si non sis fera bellua, non furia, non unum è monstris, quæ subinde Lucifer humanâ specie emittit in hunc mundum, obsecro, noli amplius esse ingratus. Capisne, quale beneficium illud fuerit? si omnes simul Angeli, Principatus, Potestates, Seraphinorum primi descendissent in terram, ut humanam induti carnem paterentur, torquerentur, morerentur pro te, condignè satisfacere non potuissent pro tuo debito: quia omnis cultus, quem exhibuissent DEO, omnis honor, omne obsequium longè erat inferius offensâ quacunque minimâ ex innumeris, quas fecisti, tu, inquam, vilissimus terræ vermiculus. Opus erat in hunc finem personâ mul-

tò digniore, hoc est, æqualis carnis-
stò JESU dignitatis. & ideo in
suo dilecto sese repræsentans
fieri dignatus est, ut causam la-
præcipitem, donec aduentum
tudine temporis, quod erat
ut ita loquar, peremptoriam,
DEUS solutioni præstetur, et
te solveret. ut spondentem
Apostolus, cum dixit: *Nro
menti Sponsor factus est JESUS*
7. v. 22. ut soluentem David
ravit, cum dixit: *Omnes gentes
ei, quia liberabit pauperem a
pauperem, cui non erat
Pl. 69. v. 6.*

2. Considera, Dominum mundum
do fuisse obstrictum ad bene-
tam præclarum, quale istud est
placuit exhibere tibi. *Obliuiscaris
quia ipse voluit.* Isa. 53. v. 7. ut
co tale beneficium gratia appo-
quippe quod beneficium fuit gra-
sum, beneficium gratiarum, quæ
tura suâ est omnis fidejussio. *Gratiam
fidejussoris ne obliuiscaris.* In hoc
reperies, qui aliquando in hoc
do fidejussionem fecerit illi finem
quam Christus fecit? Judas, qui
peret Beniaminum secum abducat
Ægyptum, fidejussionem fecit
dubiè Jacob Patri suo illum re-

di, reddendique dicens magno animo: *Ego suscipio puerum, de manibus require illum, nisi reduxero, & reddidero eum tibi, ero peccati reus in te omni tempore.* Gen. 43. v. 9. Sed equare fecit? quia credebat certo se omninam fore ab illis imprecationibus funestis, quas sibi imponebat, nisi eum adimpleret. Et sic quorquot fiunt fidejussores pro amico, ideo fiunt, quia sperant fore, ut amicus industria & ingenio utatur, quam potest maximo ad solvendum, aut saltem postea sibi compensetur. unde volunt potius spondere quam solvere. Si certo tenent sibi solvendum id, pro quo cautionem praestiterunt, nunquam perirent. At Christus, cum tua sibi debita imposuit, certo sciebat illam a se solvenda, quia spondebat pro debitore pauperrimo, infirmo, inepro, & incapaci, ut ulla ratione damna sua compenset: & tamen ea suscipere non dubitavit *Sponsor factus*, in favorem non tantum pauperis, sed ingrati, & non videtur haec pura putasse gratia? quomodo ergo ejus pecces oblivisci? *Gratiam fidejussoris ne obliviscaris.*

3. Considera, quemadmodum super terram non fuit fidejussor similis Christo, ita minus fuisse, qui solveret ut Christus. nam ubi reperies, qui compulsus ad solvendum id, pro quo fidejussit, plus solvat, quam debeat? imò quis detrahere laborat, quantum potest: *Solidi vix reddet dimidium.* Eccl. 29. v. 7. Jam enim nostri ad satisfaciendum rigori Justitiae sufficisse,

ut pro se fieret supplex, ut unum pro te ederet suspirium, tantum erat pretium cujuscunque etiam minimi operis. & ipse tamen, ut tanto magis tibi conciliaret affectum Patris, ut te erudirer, ut animaret, ut complanaret ad caelum viam, tantis fecit expensas, ut non tam liberalis videri posset quam prodigus. *Ubi abundavit delictum, superabundavit & gratia.* Rom. 5. v. 10. numquid credis te obligatum, ut pro solutione tam liberali gratus exiltas? sed parum adest, ut credas te minus illi obligatum, quia pro te tanto fecit amplius, quam deberet. Id vero numquid summa esset ingratitude?

4. Considera, quid agere te oporteat, ut gratum te exhibeas illi, cui tantopere obligaris. Hoc agere debes, quod pauper quisque debitor, in cujus favorem locuples amicus fidejussit, imò & exolvit. primo debes cognoscere beneficium, de illo cogitare, de illo loqui, & gratias referre: deinde adhibere operam, ut è tuo nihilo tantum, ut ita loquar, exprimas censum, qui quocunque modo compenset grandem illam summam Capitalem, quam Christus in eo genere pro te exposuit. ita, ut, si ille dederit mare lacrymarum, sudoris, sanguinis, tu pro illo saltem stillam unam effundas: si ille toleraverit tot horrendas injurias, tu saltem levem sustinere velis offensam: si ille tot & tam probrosas tulit ignominias, tu saltem modicam patiaris derisionem. Si ille pro te etiam mori in Cruce voluit, tu saltem velis

anna
recom
VII

velis non dico mori pro ipso, quo
 fortè dignus non es, sed vivere ipsi:
Anima mea illi viveret. Vivere ad dan-
 dum illi gustum, vivere ad procuran-
 dam gloriam, vivere ad querendum
 aliquid pro modulo paupertatis tuæ,
 unde appareas nolle esse ingratus. Et
 fieri potest, ut illi neges etiam cen-
 sum tam exiguum? Imò verò utinam
 non sis ex numero illorum, qui ipsi
 omnino verterunt dorsum. ita fit:
*Repromissorem fugit peccator, & immun-
 dus.* Eccl. 29. v. 21. *Peccator*, sive
 ille, qui est oneratus peccatis spiritua-
 libus Invidiæ, ambitionis, avaritiæ,
 præsumptionis. *Et immundus*, seu
 qui est oneratus peccatis carnalibus,
fugit repromissorem, dedignatur videre
 faciem Domini, pro se in Cruce mor-
 tui, ne sit necesse recordari, quantum
 illi debeat. Absit, ut unquam ita
 procedas. imò dies non abeat, quo
 non tantisper dedita operâ oculos in
 Crucifixum desigas, ut saltem movea-
 ris ad desistendum ab offensa. *Gra-
 tiam fidejussoris ne obliviscaris*, dedit
 enim pro te animam suam.

5. Considera, quàm meritò hoc fa-
 cere te deceat, quod requirebam: quia
 cautio, quam Christus pro te fecit,
 non fuit qualiscunque vulgo usitata,
 alij communiter non faciunt nisi cau-
 tionem pecuniæ, & hanc dum solvunt,
 quid demum dant? *dant pecuniam.*
 Non ita Christus. Christus se toto
 cautionem præstitit, & sic solvendo
 dedit animam suam, & dedit in pote-
 statem crudelissimorum hostium. *De-
 di dilectam animam meam in manu ini-*

micorum ejus. Jer. 11. v. 7. *Mori*
 cludere ex hoc ipso potes, Christus
 esse fidejussorem illum singularem
 quo agitur hoc loco etiam quæ-
 teram, quia ipse est, qui dedit
 suam redemptionem pro multis.
 dicit Evangelista. Mar. 10. v. 45.
 etiam pro omnibus, uti loquitur
 stolus. 1. Tim. 2. v. 6. *Pro*
 quoad efficaciam, pro omnibus
 sufficientiam. Verum est, quod
 capiendum profectum, quem
 ter, beneficium istud factum
 considerandum sit non ut ad-
 versale, sed ut particulare, scilicet
 prium: unde dicit sapiens: *Gra-
 tiam fidejussoris ne obliviscaris*: dedit
 pro te animam suam. non dicit
 pro omnibus, nec pro multis, dicit
 te; quia revera Christus ita est
 tuus pro te, ut etiam esset mor-
 si alius præter te non fuisset redem-
 dus. *Dilexit me*, & tradidit
 ipsum pro me. Gal. 2. v. 20. *Imò*
 si velis recordationem hujus bene-
 tibi non solum esse suaviorem
 utiliozem, perpende eum dedit
 mam suam redemptionem pro te,
 est loco tui, vel causâ tui. *Dedit*
 te. quo si velis significari loco
 gita æquum fuisse te pati, quod
 Christus est passus: tibi fuisse de-
 illa flagra, quæ suscepit, illa
 plagas, vincula tam penosa, illas
 nas, contumelias, spura, violentias
 vorum extensiones, alapas, & clava
 tam acutos, qui eum transierunt
 aded ut perinde sis obligatus ad gra-
 tudinem, quasi cuncta hæc mala

sus non fuisset pro ullo alio nisi pro te
 solo. *Dedit enim pro te animam suam.*
 Quodli altero sensu usurpare velis,
 nempe ut pro te idem sit ac amore
 tui, omnino dedit pro te, quia & exo-
 minare te peccatis, & liberare à pec-
 catis voluit, quæ te specialiter concer-
 nebant. an erat fortassis alia civitas
 refugij, in quam cum pauperibus de-
 boribus confugeres, & servares te
 ipsum, nisi Christus latus suum ape-
 nisset? Non erat alia uspiam, dan-
 tandas eras ad carcerem perpetuum,
 imò ad rogam, ad ignes æternos, eun-
 dam ad infernum. ut adeo sis obliga-
 tus ad gratitudinem, quasi bona ista
 laudans enumerata nulli alteri con-
 tuleris nisi tibi soli; quia reverà pro
 te applicavit omnem fructum acerbi-
 simæ passionis suæ, quasi tu solus in
 hoc mundo existeres. Et adhuc tam
 ingratus eris, ut neque respondeas
 pro malis, quæ suscepit, quando dedit
 animam suam pro te, id est loco tui:
 neque respondeas pro bonis, quæ tibi

exhibuit, quando dedit animam suam
 pro te, id est, amore tui? est sanè, cur
 de utroque vehementer dubitemus;
 quia *Bona repromissoris sibi adscribit
 peccator, & ingratus sensu derelinquet
 liberantem se.* Eccli. 29. v. 21. *Derelinq-
 uet liberantem se, dum mala non
 cogitat, quæ succedanea illa victima
 ferre voluit, ut ipsum servaret. & bo-
 na Repromissoris sibi adscribit.* Dum
 non veretur hæc ipsa bona adscribe-
 re sibi, quæ suus ipsi fidejussor con-
 tulit. an ignoras, quidquid in præsens
 operaris boni, totum JESU Christo
 deberi? quí igitur fieri potest, ut va-
 nè inde complaceas, imò etiam infle-
 ris, & gloriaris, quasi tuum esset me-
 ritum, quod unice fuit ejus donum?
Gratiam fidejussoris tui ne obliviscaris.
 ne oblitcaris meram esse gratiam Chri-
 sti, si quid agis boni, quia ipse dedit
 pro te animam suam, sustinendo
 cuncta illa mala, quæ tibi
 erant debita.

* * *

XII.

*Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo, & ne innitaris pruden-
 tia tue: in omnibus vijs tuis cogita illum, & ipse diriget
 gressus tuos.* Prov. 3. v. 5.

Considera, dum sapiens tibi dicit,
 ut toto corde confidas DEO,
 non prohiberi, quò minus utaris etiam
 prudentià à DEO tibi concessà: non
 ait: *ne utaris prudentià tuà.* Sed
 solum: *ne innitaris.* imò cum admo-
 R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

net, ne innitaris, hoc ipso indicat eà
 tibi utendum. aliàs jam non esset fi-
 ducia, sed temeritas. & sanè DEO
 perinde displicent tam temerarij,
 quàm nimiùm prudentes, illi quidem,
 quia videntur velle ipsum obligare;
 isti

A a a

isti